

الكلم الطیب والغیث الصیب ۱۵

کلم الطیب والغیث الصیب

علامہ سید علی خان مدنی

انتشارات حسینہ عماد زادہ

مدنی، علی خان بن احمد، ۱۰۵۲-۱۱۲۰ ق
الکلم الطیب و الغیث الصیب / تألیف علی خان مدنی. --
اصفهان: حسینیه عمادزاده. ۱۳۸۴
۶۶ ص.

ISBN 964-91125-3-7

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
عربی.

۱. دعاها. الف عنوان.

۲۹۷/۷۷۲

ک ۴ م ۲۶۸/۶۵/ BP

م ۸۴-۲۵۹۷۹

کتابخانه ملی ایران

﴿ کلم الطیب والغیث الصیب ﴾

علامه سید علی خان مدنی

ناشر: انتشارات حسینیه عمادزاده

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

تاریخ چاپ: ۱۳۸۴

چاپ اول: چاپ امیران

قطع و تعداد صفحات: ۶۴ صفحه رقی

شابک: ۹۶۴-۹۱۱۲۵-۳-۷

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

بسم الله الرحمن الرحيم

مؤلف این کتاب دعا، مرحوم سید علی خان مدنی (حسنی حسینی) یکی از چهره‌های درخشان علمی امامیه در اواخر قرن یازده و اوایل قرن دوازده می‌باشد، که تألیفات گرانبهائی از خود به یادگار گذاشته و از نظر علمی و ادبی مقام ویژه‌ای کسب نموده است.

نسب او با بیست و شش واسطه به حضرت زید بن علی بن الحسین علیه السلام می‌رسد. و از احفاد اندیشمند و متکلم معروف سید صدرالدین دشتکی رحمته الله است. در سال ۱۰۵۲ هـ ق در مدینه منوره متولد شده، سپس در مکه مجاورت نموده، پس از آن به حیدرآباد رفته و مدت مدیدی در هندوستان رحل اقامت افکنده، در آنجا مقام و موقعیت ویژه‌ای به دست آورده، به حج مشرف شده، آن‌گاه به ایران آمده، به اصفهان رفته و در آنجا اقامت نموده، سپس به شیراز مهاجرت نموده و در آنجا به تدریس و افاده علمی اشتغال ورزیده و در ذی القعدة ۱۱۲۰ هـ ق در شیراز وفات نموده و در حرم حضرت احمد بن موسی علیه السلام (شاه چراغ) در کنار جدش غیاث الدین منصور به خاک سپرده شده است.

از بزرگانی چون شیخ جعفر بحرانی فرزند کمال الدین بحرانی قدس سرما و همچنین از والد معظم خود کسب علم و فضیلت نموده و به اجازه روایتی

۴۵۴. الکلم الطیب والغیث الصیب

شخصیت‌هایی چون علامه مجلسی^{رحمه الله} و شیخ فخر الدین محمد رضوان^{رحمه الله} علیه
فرزند صاحب معالم نائل گشته است و از کسانی که از او اجازه روایتی
دریافت نموده‌اند، سید امیر محمد حسین بن محمد بن محمد صالح خاتون
آبادی می‌باشد.^۱ وی آثار فاضلانه‌ای از خود به جا گذاشته که عبارتند از:

۱- ریاض السالکین فی شرح صحیفه سید الساجدین^{علیه السلام} / شرح صحیفه

سجّادیه

۲- الحدائق الندیة فی شرح الصمدیة / نحو

۳- موضح الرشاد فی شرح الإرشاد / نحو

۴- الزهرة / نحو

۵- الطراز فی اللغة

۶- رسالة فی أغلاط الفیروزآبادی فی القاموس / لغت

۷- التذکرة فی الفوائد النادرة

۸- الدرجات الرفیعة فی طبقات الإمامیة من الشيعة

۹- سلوة الغریب وأسوة الأديب

۱۰- نغمة الأغان فی عشرة الإخوان / قصیده

۱۱- سلافة العصر / در محاسن شخصیت‌های عصر خودش

۱۲- ملحقات السلافة

۱۳- أحوال الصحابة والتابعین

۱۴- أنوار الربیع فی أنواع البدیع / قصیده در مدح پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله}

۱۵- منظومة فی علم البدیع / علم بدیع

۱۶- دیوان شعر

۱۷ - الكلم الطيّب والغيث الصيّب / دعا

۱۸ - المخلاة^۱

همه آثار او سندی گویا بر نیروی علمی او است. علامه امینی^۲ می‌فرماید: «بر همه ائمت اسلام شایسته‌است که به مثل چنین شخصیتی افتخار و مباهات کند.»^۳

یکی از کتاب‌های او در دعا و اذکار، همین «الكلم الطيّب والغيث الصيّب» است، با آن‌که ظاهر آن تکمیل ننموده، ولی مرجعی برای جوامع دعایی شیعه بعد از او گردیده است. بسیاری از علمای بزرگ در کتاب‌هایشان، این کتاب را ستایش کرده و برای دعاها، آن، فواید مهمی ذکر نموده‌اند، چنانچه در مفاتیح الجنان هم از این کتاب، دعاها و اذکار نقل شده است. یکی از کسانی که در طول حیات خود مشاهده کردم که از علوم غریبه بهره‌ای فراوان داشت و مانند بعضی از معاصران فقط مدّعی نبود، عالم جلیل مرحوم حاج سید ابوالحسن مرتضوی^۴ فرزند مرحوم آیت الله سید کاظم کرونی اصفهانی که از دوستان خیلی نزدیک مرحوم پدرم، مرحوم حاج آقا رضا عمادزاده^۵ - رضوان الله تعالی علیهم بود - ما با پیروی از پدرمان بهره‌های علمی و معارفی زیادی از ایشان برده و حقّ زیادی بر ما در تربیت دینی و مذهبی داشت، متبّع‌تری کم‌نظیر در دعاها و اذکار و ختوم ولی معتقد به اجازه در دعا و ذکرهای خاصّ بود، نسبت به دعاها، این کتاب سفارش و توصیه می‌فرمود.

البته عنایت ائمه معصومین علیهم السلام به دعاها و زیارات، خود نیاز به

۱. روضات الجنّات، ج ۴، ص ۳۹۴؛ أعيان الشيعة، ج ۸، ص ۱۵۲.

۲. الغدير، ج ۱۱، ص ۳۴۶.

۳. وفات ۱۳۶۱ هـ ش

۴. وفات ۱۳۷۸ هـ ش

بحث مفصلی دارد. ولی آنچه که نمی‌توان از ذکر آن خودداری کرد، توجّه به حال و نفس و مرز وجودی دعا‌کننده و کیفیت انجام دعا است که نمی‌توان از نقش این امور در اثر واستجابت غفلت نمود.

نسخه مورد استفاده، دست‌نویس مرحوم میرزا اسماعیل متخلّص به توحید از دانشمندان وادبا و خوشنویسان معروف قرن سیزده هج فرزندان مرحوم وصال شیرازی^۱ که از بزرگان شعرای نامی و عرفانی گرامی اوایل عهد قاجار است.

میرزا اسماعیل^۲ علاوه بر کمالات علمیه، استاد مبرز در خطوط هفت‌گانه و وارث پدرش در ادب و هنر بالاخص در خط نسخ و دارای کمالات معنوی و مشهور به مکارم اخلاقی بوده است.^۳

چون چند ماهی است که در غربت عروج مادرمان حاجیه خانم صدیقه‌فرشچیان بال و پر شکستگانیم و به درد و غم هجرانش مبتلاییم، دل آرامی که ما را با مهربانی و رأفت بجاده دین و دیانت رهنما و راهبر بود و در سایه سار چتر محبت بی‌دریغش بما درس وفا و ایثار می‌داد، توانایی و امکاناتش را مخلصانه در راه تولای ائمه معصومین علیهم السلام؛ و تبرّی از دشمنان آن‌ها نثار می‌کرد. یار و یاور غمخوار در کنار پدر، انیس و مونس پرتلاش در خدمات او بود، با تنظیم زندگی پررفت‌وآمد و پرورش فرزندان هیچگاه نسبت به یادگیری و تعلّم و تعلیم کوتاهی و سستی نمی‌کرد. در آن زمان یکی از شاگردان حلقه درس مرحوم بانو مجتهده امین - رضوان‌الله‌تعالی‌علیها - بود. او در چهاردهم شوال ۱۴۲۵ هج

به وصال معبودی شتافت که عمری در آتش عشقش می‌گذاخت. در صدد
بودم در سالگرد وفاتش، هدیه‌ای به روح بزرگش تقدیم نمایم؛ بهترین
چیزی که به نظرم رسید، چاپ این نسخه خطی مورد علاقه‌ام بود.
امیدوارم به فضل الهی، استفاده مؤمنان از آن موجب ترفیع درجه
و مقامش در آن عالم گردد و در کنار پدرم از رحمت‌های خاصّ الهی
بهره‌مند و به انواع نعم بهشتی متنعم گردند.

والسلام علی من اتّبع الهدی

غلامحسین عمادزاده

۱۵ رمضان ۱۴۲۶ هـ.ق

۲۷ مهر ۱۳۸۴ هـ.ش